

Grundläggande statistik - Kleiner münsterländer

Registreringar

Tabell IV: Antal registreringar avseende hundar av rasen Kleiner münsterländer.

	2012	2013	2014	2015	2016
Antal svenskfödda kullar	25	23	13	26	25
Antal svenskfödda valpar	171	176	91	190	182
Antal valpar/kull	6,8	7,7	7,0	7,3	7,3
Registrerade tikar (varav importer)	91 (4)	79 (3)	58 (9)	105 (5)	94 (4)
Registrerade hanar (varav importer)	97 (1)	82 (3)	52 (8)	108 (4)	103 (5)

Antalet registrerade hundar baseras på registreringsår, inte födelseår. Antal hundar som registreras per år och antal hundar som föds per år kan därför inte jämföras.

Jaktprov och egenskapsbedömningar

311 (198) starter på fält ledde till 122 (66) pris, varav 28 (17) till 1:a pris, 77 (42) till 2:a pris och 17 (7) till 3:e pris.

Tabell V: Egenskapsvärden för Kleiner münsterländer.

År för reg.	Fart	Vidd	Reviering	Följsamhet	Vattenpassion
2014	3,5 (varav 4=55 %)	3,3 (varav 4=43 %)	3,0 (varav 4=31 %)	3,6 (varav 4=61 %)	3,6 (varav 4=66 %)
Nytt	Värde 4 i %	Värde 4 i %	Värde 4 i %	Värde 4 i %	Värde 4 i %
2015	66	49	36	62	67
2016	57	46	41	71	70

I tabellen anges genomsnittsvärden för samtliga registrerade resultat för respektive egenskap och kalenderår samt frekvensen i % för det optimala värdet (4) för egenskapen.

På Fullbruksprov har 6 (9) startat varav 2 (3) 1:a pris och 4 0-pris. På viltspårprov har 59 starter genomförts, dessa är fördelade på 29 i anlagsklass varav 22 godkända, och 30 i ÖKL varav 24 till 1:a pris, 1 till 2:a pris och 3 till 3:e pris. 9 viltspårshampion under året.

Totalt har 16 (6) hundar genomfört BPH, Beteende- och personlighetsbeskrivning hund.

Hanhundsanvändning

Till de 25 (26) kullarna under år 2016 (2015) var 21 (22) olika hanhundar fäder. Till årets (fjolårets) kullar användes 13 (10) svenskfödda hanar, 2 (6) danskfödda hanar, 3 (6) tyskfödda hanar, 3 (0) norskfödda hanar samt 1 (0) nederländsk hane.

För att inte riskera att otillbörligt försnäva den genetiska avelsbasen rekommenderar SKK att en enskild hanhund inte bör vara far till fler än ca 5 % av de valpar som registreras under en 5-årsperiod (en generation). För rasen Kleiner münsterländer innebär detta att år 2016 bör en hanhund inte bli far till fler än ca 40 valpar i Sverige.

Följande hanhundar är i Sverige far till fler än 39 avkommor (5 %):

SE49131/2010, HERRSKAPETS I-KURBITS	65 avkommor
S34640/2005, KÖLRIPANS ALFONS	55 avkommor
S37802/2003, PETO'S IROS	54 avkommor
S55010/2002, QOURUMS TARRAS	53 avkommor
S37925/2004, THULE-GOTHIA	41 avkommor

Följande tikar är i Sverige mor till fler än 39 avkommor (5 %):

S63696/2003, EISCHA VOM KIEFERNWALDE	48 avkommor
S64740/2003, NOUGAT	45 avkommor
S18189/2005, CORA VOM FORSTWEG	39 avkommor
S10661/2006, GORA VOM KIEFERNWALDE	39 avkommor
S32618/2006, HYLTEBÄCKENS DIAMANT	39 avkommor
S16065/2006, PRIHAN SISU	39 avkommor

Följande hundar har mer än 72 barnbarn:

	Avkommor	Barnbarn
S39927/97, GREIF VOM FLONING	73	148
S27068/2003, ROGSTABERGETS JACKSON BROWNE	33	139
S37802/2003, PETO ´S IROSS	54	133
S55010/2002, QUORUM ´S TARRAS	53	123
S64740/2003, NOUGAT	45	123
S17542/2002, DARGO VOM SCHÜTZENKNAPP	55	122
S23905/92, ORRESTA ´S ANEMONE	24	121
S11992/95, BOBBY	53	120
DK10085/95, ILLEBÖLLE ´S ARCO	37	115
S16567/96, CAPRICE	22	102
S10661/2006, GORA VOM KIEFERNWALDE	39	101
N17397/00, ROTUAS G-TINDRA	30	100
S58561/2000, BIGGS VOM RUGEN END	31	97
S38139/91, LIZA-MINELLI	32	81
S24192/97, SÖHÖJLANDET ´S BELLA	39	77
S39679/92, CARO	24	77

Inavelsläget

För Kleiner münsterländer var rasens genomsnittliga inavelsgrad 0,8 % beräknad över 5 generationer. Således² gäller för Kleiner münsterländer att man ligger under 1 % vilket följer målsättningen.

Sjukdomar

Tabell VI: Resultat avseende höftledsröntgen för svenskfödda Kleiner münsterländer.

	2011	2012	2013	2014	2015
HD grad A	44	35	41	23	35
HD grad B	7	12	12	2	11
HD grad C	1	1	3	1	2
HD grad D	2	1			1
HD grad E					
Totalt antal undersökta	54	49	56	26	49
Andel HD grad C-E (%)	5,6 %	4,1 %	5,4 %	3,8 %	6,1 %
Snittålder för undersökning (månader)	25	21	21	20	17
Antal födda	170	171	176	91	190
Andel röntgade av födda (%)	31,8 %	28,7 %	31,8 %	28,6 %	25,8 %

² Den maximala inavelsökningen en ras bör tillåtas ha är 2,5 %, medan 1 % anses representera en tillräckligt låg inavelsökning för att inte långsiktigt äventyra den genetiska hälsan hos rasen, med mycket liten risk för tillkommande genetiska skador.